

Góp Vui Xuân

C Ù N G C Á C B A N ,

Thường hai vì sống xa-xôi tại cái xứ lạnh này, và cũng cho rằng bạn già này, tuy cũng bận việc thật, nhưng thấy có lẽ còn khá nhiều thì giờ hơn đối với đại-đa-số các Bạn khác, Ban phụ-trách L.T.C.C số 8 "bắt" tôi phải đóng-góp vào LÁ-THƯ nhiều hơn lần trước, lấy cớ rằng để tôi bớt lăm thớ nhớ-nhung vớ-viñ.....

Và đã yêu-mến đề-nghị dành cho Cường-đạo (đạo cứng) ít trang tự viết và đánh máy lấy ngõ-hầu được gởi tới Ban Phụ-Trách vào "cuối hạn nộp bài", Bạn Nguyễn-Mạnh-Hoàn vốn biết tôi từ 47 năm nay là cảm-tình Con Cá Rô, nước đến chân mới nhảy!!!

Nghĩ rằng đây là SỔ XUÂN, viết phải có Xuân-khi, Tự xét đâu còn khả-năng về mọi mặt của tuổi thanh-xuân khi đó cái tên Cường-đạo đã được các bạn M Sinh-Viên gán cho, rồi sau được các bạn đồng-nghiep công-nhận?

Biết thân-phận sắp được nhập-tịch vào "Làng Đèn-Xếp", cho nên đắn-đo mãi có nên nhận đề-nghị hay không???

Chợt một đêm trong giấc mơ gặp một Cụ già có cốt-cách Tiên-Ông, tóc bạc râu dài, áo lam choàng, tay chống gậy trúc, tôi bèn than thở, thì được Cụ khuyên không nên phụ lòng ưu-ái của những Bạn cô-tri, và hứa sẽ ban thêm cho sinh-khi -tôi nghe là Xuân-Khi-Tướng bở, tin rằng Cụ sẽ ban cho dài-dài đến khi tắt-ngủm, tôi bèn nhận lời ọ.

Khi tỉnh giấc, suy-nghĩ biết mình bị hờ! Xuân-khi vì như ngọn lửa, thì ngọn lửa đó làm sao làm cháy được đồng róm đã ẩm ướt?? Có chăng, thì cũng chỉ làm cháy héo-hắt ít cọng ở trên mà thôi!!

Vậy nội-dung của vài ba trang sau đây là những ngọn lửa héo-hắt đó mà thôi, mong các Bạn thông cảm và vui-về tiếp nhận để tôi khỏi "bị đóng dấu năm". /.

hân mệ